

Et under

Historien om byggeplanerne i Poriya er også historien om et usædvanligt under.

Siden 2004 har Ordet og Israel søgt efter et egnet hus til Discipelskolen. I foråret 2005 besluttede bestyrelsen, at tiden var inde til at se på, hvordan et huskøb kunne finansieres.

På langt sigt vil købet af et hus til Discipelskolen spare Ordet og Israel for mange penge i driftsudgifter. De to huslejer, vi betaler i øjeblikket, vil kunne spares. Desuden vil nogle få ekstra elever på hvert hold forbedre økonomien betragteligt, ligesom et mere velegnet hus vil gøre det muligt også at holde andre kurser. Alt dette bad bestyrelsen Ordet og Israels økonomiudvalg om at undersøge nærmere. Opgaven var at beregne, hvor stort et lån der kunne finansieres ved den bedre driftsøkonomi, som et nyt hus ville give.

Økonomiudvalget mødtes hos daværende landssekretærpar Aase og Per Weber i Hinnerup en eftermiddag i marts 2005. Samme eftermiddag deltog jeg i begravelsen af en god ven af Ordet og Israel i Frederikssund. Her blev jeg orienteret om, at der fandtes et testamente, der ville give Ordet og Israel cirka en million kroner.

Jeg ringede til Hinnerup og fortalte økonomiudvalget, som netop sad og regnede på, hvor mange penge vi kunne låne, at den første million kroner var undervejs som arv! Det var langt det største arvebeløb, Ordet og Israel nogen sinde havde fået.

Lidt senere på eftermiddagen, mens økonomiudvalget stadig var samlet, blev Per Weber ringet op igen. Denne gang af en dame fra København, der ville fortælle, at en anden meget gammel og god ven af Ordet og Israel netop var blevet indlagt og lå for døden. Hun havde testamenteret et hus i København til Ordet og Israel. Kort efter døde den gamle kvinde, og huset viste sig at indbringe knapt fire millioner kroner.

På én og samme eftermiddag modtog Ordet og Israel meddelelserne om de to langt største arvebeløb i bevægelsens historie. Og begge meddelelser kom, mens økonomiudvalget var samlet for at regne på, hvor mange penge der kunne lånes til køb af nye bygninger til Discipelskolen!

Måden de to arvebeløb indkom på, gav bestyrelsen frimodighed til at arbejde videre med planerne om et nyt hus til Discipelskolen – de planer, vi nu fremlægger for Ordet og Israels venner på disse sider. Samtidig er vi dybt taknemlige over for to gamle venner, der betænkte Ordet og Israel i deres testamenter. Men allermest er vi fyldt af ærefrygt for vores himmelske Far!

Generalsekretær Ole Andersen